

Listy Józefa i Apolonji z Gorzkowskich małżonków Gierowskich do syna Włodzimierza, 1914-1928.

Włodzimierz Gierowski (1897-1956) był harcerzem, żołnierzem Legionów, regionalistą i historykiem. Urodził się 14 lutego 1897 roku w Kielcach. Wychowywał się w zasłużonej, patriotycznej rodzinie o tradycjach wojskowych i niepodległościowych. W roku 1911 wstąpił do rosyjskiego Korpusu Kadetów im. Świętego Włodzimierza w Kijowie. W 1912 roku powrócił do Kielc, gdzie założył konspiracyjny zastęp skautowy, który w grudniu tego roku wszedł w skład I Kieleckiej Drużyny Harcerskiej im. Dionizego Czachowskiego, a w lecie 1913 roku został w niej wybrany drużynowym.

W sierpniu 1914 roku wstąpił do 1. pułku Legionów, był ranny w bitwie pod Tarłowem i Jastkowem. Służbę w Legionach zakończył ze stopniem sierżanta. W listopadzie 1918 r. przebywał w Szkole Inwalidów w Krakowie, gdzie wziął udział w rozbrajaniu Austriaków.

W 1928 r. z wyróżnieniem ukończył Wyższą Szkołę Wojenną w Rembertowie w stopniu kapitana. Następnie pracował w Wojskowym Biurze Historycznym i wykładał w Szkole Artylerii w Toruniu. We wrześniu 1939 jako oficer do zleceń specjalnych Naczelnego Wodza został

internowany w Rumunii. W 1941 roku zwolniony jako inwalida wrócił do Kielc. Po wojnie pracował jako księgowy w Narodowym Banku Polskim i Kieleckim Zarządzie Aptek. W 1950 roku mianowany podpułkownikiem rezerwy.

Działał w PTTK, KTN, Towarzystwie Wiedzy Powszechnej. Pozostawił po sobie wielotomowe wspomnienia w rękopisie, a także maszynopis obszernej pracy "Dzieje Kielc i sławnych kielczan".

W zbiorach muzeum znajdują się 3 oprawne tomy korespondencji rodziny Gierowskich, w tym dwa tomy korespondencji kierowanej przez rodziców do Włodzimierza Gierowskiego począwszy od października 1914 roku i jego służby w Legionach, aż do 1928 roku.

Leszek Dziędzic

